

פָּרָדָס לְאַדָּה

גָּלִילּוֹן 353 [שָׁנָה ח']

פרשת צו תשע"ז

סמכות פרשת וקרוא אין פרשת צו

וזי זונען נישט מקריב די אימורים איז עס אסור באכילה, וועלן די כהנים זיך מזור זיין צו ענדיגן שנעלער די עבודה, דעריבער שטייט הָבר און נישט צו. (בנין איילר ר' שאול אלשטרודם)

קשות עצמן ואח"כ קשות אחרים

או אה"ר זיין ואת-בנוי לאמר: (ו' ב') דער ריכטיגער דורך פאר א בעל דרשן וואס זאגט מוסר איז ווי חז'יל זאגן (כ"מ ק"ז): קשות עצמן ואח"כ קשות אחרים, פריערט זאל מען זאגן מוסר פאר זיך און זיך אלין פאר ריעכטן און נאכדעם קען מען פארעכטן אנדערע. דאס איז דער רמו אין פסוק: אהרן ובני זונען די ראשיה העם, וואס קומען מכפר זיין אויף כל ישראל מיט זיער עבדה לפני ולפניהם, און זי' דארפֶן זאגן מוסר פאר כל ישראל, איז פריערט: צו אה"ר זיין ואת-בנוי, זי' זאלן זאגן מוסר צו זיך און זיך פארעכטן און נאכדעם, לאמר: קענען זי' זאגן מוסר צו כל ישראל, און אויז וועט נתקלל ווועגן וואס די כהנים וועלן זאגן פאר די אידן. (אור המאר - ר' זאב ואלף זיטאמיר)

מחיתת המלך דורך קאנן אין נבודת ד'

ואש המובח תינוק ב': (ו' ב') וא"ש איז דער נוטרייקון והיות אך שם, (אמר) קען מען מסביר זיין די סמכות הפרשיות, וכפער עליון הָבֵן לְפָנֵי ה' דעם קען מען מסביר זיין די טאג פון פוריים וואס דער עיקר איז מצוח פון האלט יעצעט איז די טאג פון פוריים וואס דער עיקר איז מצוח פון מהיות عملך, און דער הייליגער בית אהרן קאראלין טיטישט אשר קרד בריך מינט עמלך זוכט צו קאלט מאכן דער מענטש אין עבודת ה', בריך מינט עמלך זוכט צו קאלט מאכן דעם מהיות עמלך? מיט אש למילא לעומת זה, מיט וואס איז מען מקיים דעם מהיות עמלך? מיט אש המזבח, מען טוט מצוח און מען דינט דער אויבערשטער מיט א קאך, מיט דעם וועט מען אויסמעקן עמלך. (שם זבולון)

אמונה אין השגחה פרטיט

וינדי אה"ר חדפה: (אסטר ב') אמן איז לשון פון אמונה, און דער לשון איז א הוה, ער האלט אין איין אריניגליגן אמונהה וויל מרדייכ הצעט אריניגעברענט אין אסתור שטעניג איז אליעס וואס וועט פאיסרין מיט איר, איז אליעס בהשגהה פרטיט פון אויבערשטער און איז לטובה דעם מענטש, און נאר דורcordעם האט זיך געקענט האלטן שטאַרק מיט איר אמונה בכית המלכות. און דער לימוד איז לדורות אויז ווי די גמ' (מגילה דף ז.) זאגט אסתור האט געבעטן די חכמים כתובני לדורות, מלילא איז איד וויל זיך האלטן איז די שווערע ג寥ת איז נאר מיט אמונה אין השגחה פרטיט. אביסל צום פריערדיגן תורה איז מהיית עמלך איז דורך וויל ערמקיט און אשר קרכ מינט א מקהה א בטטרעף, דאס מינט עמלך נאך א טיטיש איז דער ענין פון אמונה אין השגחה פרטיט, און דאס האט וויל אויסרייסן דער ענין פון אמונה אין השגחה פרטיט, און דאס האט מרדכי אויניגעליגט אין אסתור די כה צו מנזח זיין אויף המן, עמלך, דורך אמונה אין השגחה פרטיט, און דאס האט אסתור איבער געגעבן לדורות, אגב: שטייט פון הייליגע ריזינגער זצוק'ל איז פאר משיח וועט קומען וועט זיין דער נסיכון אויף אמונה און מען וועט זיך נאר קענען האלטן מיט התקשרות צו צדיקים. (שם זבולון)

מִיר זָוִנְטְּשָׁן אֶלְעָן אִידָּן אֶפְרַיִלְּכָן פּוֹרִים

וכפער עליון הָבֵן לְפָנֵי ה' גנסלח לו: צו אה"ר זיין ואת-בנוי לאמר זאת תורה העלה הוא מזקה על מזקה על המזקה כל-היללה עד-הבקר ואש הקביה חיק ב': (ו' ב') צו פארשטיין ר' סמכות הפרשיות פון סוף ווילך און צו? אויך רשי' זאגט איז צו אלא לשון זרוז מיד ולדרות, וואס מיינט דער מיד און לדורות? נאר די גי גمرا (מנחות ק"ז) זאגט אמר ריש לקיש מאיד דכתיב זאת חתורה לעלה למנחה ולחחת ואילאש (וילאש ז' ל"ז) כל העוסק בתורה כאילו הקייב עללה מנהה חטא וasma, אבער דאס איז נאר ווען עס איז נישטה די בית המקדש, אבער בזמנ הבית ווועט נישט העלפֶן דעם זאגן, נאר מען דארף מקריב זיין א קרבן. קען זיין דעם רמו אין פסק, זאת תורה העלה, און דעם דרש פון כל העוסק בתורת עללה, איז נאר בלהיללה, ליללה איז מromo אויפֶן גלוות און אויז ווועט זיין, עד-הבקר, בימי הגאולה בכ"א, דעמאטס ואש המזקה תוכד בו, מו מען ברענונג דעם קרבן בפועל. מיט דעם איז גוט דער וווארט מיט מיינט ווען עס איז דא א משכן און מזקה בית המקדש, דארף מען מקריב זיין א קרבן בפועל ממש, און לדורות מיינט איז מען מקריב א קרבן מיט תורה העלה. און לוייט דעם קען מען מסביר זיין די סמכות הפרשיות, וכפער עליון הָבֵן לְפָנֵי ה' גנסלח לו, איז דאס איז גוט ווען עס איז דא א משכן און א בית המקדש, אבער וואס וועט זיין ביים חורבן אין גלוית יט וואס וועט זיין א כפרה? דעריבער שטייט גליך נאכדעם צו, א לשון פון לדורות איז זאת תורה העלה, כל העוסק בתורת עללה כאילו הקייב עללה, און מען האבן א כפירה.

(שמח זבולון עפ"י ס' אמרות תורה און ס' עפנפי שחור - הגאון ר' שמואל טיב)

לאמר. צו וועמען דארפֶן זיך דאס זאגן

צו אה"ר זיין ואת-בנוי לאמר: (ו' ב') פרעגן די מפרשימים פארוואס שטייט לאמר, צו וועמען דארפֶן זיך דאס זאגן? נאר די תורה הק' רעדט צו די כהנים וואס דארפֶן מקריב זיין קרבנות און בפרט קרבן עללה וואס איז אנדרערש פון אנדרער קרבנות, און כד' זאלן נישט פארענסן די הלבות, זאלן זיך סדר חורן די הלבות, דאס מיינט לאמר, איבער חורן. פון דעם איז דא א לימוד, מה דאך קרבנות וואס די כהנים האבן דאס סדר מקריב געווען איז דא די חיבור פון איבער חורן, איז צ'ש ביי מצוח וואס קומט אויס אינמאל א יאר דארף מען אוודאי חורן, דעריבער איז די הלבה איז מען דארף לערנונג פאר יעדן יו"ט די הלבות פון חג בחג וויל א מענטש קען פרגעטען פון פאר איראן. (חי' ר' יוסף נחמי קאנציגער)

די עבדה פון נאכט איז אויך שופט

צו אה"ר זיין ואת-בנוי לאמר זאת תורה העלה הוא מזקה: (ו' ב') דארף מען פארשטיין פארוואס בי עולה שטייט: צו אה"ר זיין, און בי חטא שטייט הָבר אל-אהרן (ו' י"ח) נאר דארף מען פארשטיין וואס מינט "הוא" העלה עס וואלט געקענט שטיין נאר זאת תורה העלה, און עס האט זיך געצייגן ביז אנדרערפר, און מיר טרעפען איז די גמ' (וילא כ'ב') בי די עבדה פון די נאכט איז דא חשש איז די כהנים וועלן זיין פויל, וויל עס איז נישט אויז השוב בי זיך, און אויך שטייט איז אנהוויב מס' ברוכות, הקטר חלבים ואימורים פון די קרבנות האבן די חכמים מחמיר געווען עד החזות, כדי להרחק אדם מן העברה, וועגן די חשש פון עצלות, דעריבער איז בי עולה א מצוח פון מזור זיין די כהנים, וועגן דעם שטייט, צו, א לשון פון זירוז. און דעריבער שטייט "הוא" העלה, וויל דאס איז די עיקר סיבה, וויל עס איז עולה דעריבער שטייט צו איז מען דארף באווארענען די כהנים איז עבודה איז חשוב און נישט זיין פויל. אבער בי די קרבן חטא וואס די כהנים עסן פון דעם, און כל זמן

מדור העובדות

פָּזְעַן דָּעֵר צִיּוֹן אַ מעָשָׂה אַיּוֹ גַּעֲוָאָרֶן אַ רְפּוֹאָה

וון דער חסיד ר' לייב האט געבעטן רשות פון דעם נישכיזער צו גיין צו די
שלש סעודות פון חוזה און דער הייליגער נישכיזער האט מסכים געוווען.
באים טיש פלעגט דער חוזה מכבד זיין אידן מיט א פלאש מי דבש און
געטרונקען מיט זוי לחיים. דער חוזה האט אויך מכבד געוווען ר' לייב מיט
א פלאש מי דבש און געטרונקען לחיים און ער ווינטש א רפואה פאר זיין
וויבט ר' לייב איז נשתומם געווארן און דער חוזה האט געוווען און איס
עוואנטשן און זיין רבבי האט אים גארנישט געוזאגט דעם שבת! מוצאי
שבת וווען ר' לייב האט געוווען זיין רבבי האט דער נישכיזער וואס האט
מרגיזש געוווען די מחשבה פון זיין חסיד און געוזאגט פאר ר' לייב: דער
זהוחה זעהט און זאגט איך זעה און זאג גארנישט, אבער יעטז וועל איך
זיד שווין זאגן, דיין וויב האט שוין יעטז א רפואה און נעכטן ער בערב שבת
האט זי געבעטן דיין דינסט זי זאל גיין מיט איר אין מאرك איינקייפן
לכבוד שבת. וווען דו וועסט אהיים קומען וועסטו איר טראפען געווונט! און
ביב הוה.

ווען דילעור דוב: קענסט זיכער זיין או דיין וויב איי יענט געונט. ר' אלעור דוב האט נישט געדארפט זיערט סימנים ער איי געווען אין יבענן הימל פול מיט פריד, ער האט שיין געווארט אויף איז מעשה: א פאר טאג ארום איי אנגעקומען קיין קאנזין איד פון יעוחב, און ר' אלעור דוב האט איהם געטראבן בייס רבבי, און האט אים געפרענט וואס ער האט געהערט פון זיין וויב?: האט ער זיך געוואנדערט וויל ער האט אָרְנִינְשֶׁט געוואוּסֶט אוֹ זַיִן ווּבֵיב איי נישט געונט. האט זיך דער רבבי אַגְּנְעָרוֹפֵן בָּוּה הַלְּשׁׂוֹן "פִּינְקָעַ חָאָרָאָבֵי" זַי שַׁוִּין גַּעֲוָונַט. צַוְּמָרְגְּנָס האט ר' אלעור דוב באַקְוּמוּן אַברְיוֹן פָּוּן שְׁטוּב אוֹ דָעַר מִצְבָּא אַיִּז בְּהִיא אַסְאָךְ בַּעֲסָעָר אַוְן וּן ר' אלעור דוב איי אַהֲיִים גַּעֲקְוּמָעַן האט זַי שַׁוִּין עַהֲאָט אַגְּנְעָצָעָה. מִיט אַסְפָּרְהָאָט דָעַר קָאָנוֹנְיָעָר מִשְׁיךְ גַּעֲוָונַט אַרְפָּאָה זַיִן.

דרדר הייליגנער צדיק ר' ירוחמייאל משה פון קאנזינץ זצוק'ל ובן הרה"ק ר' ייחיאל יעקב זצוק'ל, ער איז נסתלק געוואָרן זיינדיג 20 יאָר אלט און איבערגעלאָט זיין זון ירוחמייאל משה און אַטְכְּטָעָר. זיין רבייצין האט חתונת געהאט מיט הרה"ק ר' אשר מסטאלין און האט געהאט אַהיליגן זון דער יונאָ פון סטאלין הרה"צ ר' ישראל זצוק'ל. ר' ירוחמייאל משה ויך געווינט בײַם הייליגן בית אהרן זיינ' און געשריבּן דעם ספר "סידור בית אהרן" מנהגים פון בית אהרן. דער אייניכל פון הייליגן קאנזינץ עד מגיד האט געהאט אַמנָּה אוֹ אַיִבָּאַיִנָּעֶר האט געדארפֿט אַישׁועה פְּלַעֲגָת יְעַנֵּר קְומָעָן אוֹף שבת קִין קָאנְזִין אַוְּבָּיְד דער רבִי האט דער צְעִילָט אַונְדְּלִיכְעָמָעָה בַּיִּשְׂלָשׁ סְעָדוֹת האט דער אַיְד וְוָסָה האט געדארפֿט אַישׁועה שִׁין גְּעוֹאוֹסֶט אַז עַד אַיְזָה גַּעַהְלָפְּעָנָעָר. אַיְזָה וַיְנַטְּעָר תְּרִסְמָה האט הרה"ח ר' אליעזר דוב פון יעוזוב ממחבר ספר ספרן של צדיקים, געקמען קין קאנזינץ פאר פְּסָח וְוַיִּל זיינ' ווֹיִבָּאַיְזָה גַּעַוָּאָרָן נִישְׁתְּגַזּוֹנָת לֹא עַלְינוּ. ער אַיְזָה אַרְדִּין צָום רבִיְּזָן ערְבָּשָׁבְּתָ קְרֻדְשָׁ מִיט אַקוּוּטָל אַז דער רבִי האט אַיס אָוִיס גַּעַפְּרָעָגֶט דָעַם מִצְבָּאַבְּעָר דָעַר רבִי האט אַיס גַּאֲרְנִישָׁט גַּעַנְטְּפָעָרט. דער חַסִּיד האט שׁוֹן גַּעַוְואָסֶט אַז דִּי הַנְּהָגָה פָּוֹן צְדִיק אַזְּנָה האט געהאט אַז דעם שבת ווּט זיינ' אַישׁועה. שבת בַּיִּ קְרִיאַת הַתּוֹרָה האט דער רבִי אַיס מַכְבִּד גַּעֲוָעָן מִיט הַגְּבָה אַז גַּעֲמָכְט אַז מַיְשְׁבָּךְ לְחֹלוֹה. דער חַסִּיד האט באַקְוּמָעָן אַז האַפְּעָנוֹנָג אַז אַלְעָס ווּט זיינ' בְּסֶדֶר.

ב' שלוש סעודות,ナンן זמירות און דבר תורה, פלעגט דער רב' דערער ציילן א מעשה און דער חסיד וווארט מיט גראיס האפעונג, און אט' דער רב' קוקט אים און און דערציזילט: בייס היליגער נישכיער הרה'ק' ר' מרדי צוקול איז געווען א מקורב, ר' לייב, וואס זיין וויב איז אים פלאוצלינג קראאנק געווארן און איז געפערן צו זיין רבין אין נישכיע אויף שבת. דער היליגער חוזה מלובילין פלאעט אפת קומען צום נישכיער אויף שבת. דער לובלינער האט געהאט א מנהג צו טריינקען מי דרבש, מעדר, ב' שלוש סעודות, און אין נישכיע האט ער געפירט שלוש סעודות פאר זיך אלליין. יענעם שבת איז דער לובלינער אויך געווען אין נישכיע

א מעשה ביה ד' באבא סאל וואם אינער אין געהאלפן געוווארן וועגן טריינקען אסאך

עומם זיך ווינגען או ער וויל האבן קנדער. קווקט אים אן דער בעבּא סאלַי און אנט קענסט גזין דו בייט שווין א געהאלפֿגענער, און דעם יאר האט ער עההאט און זכר. און איז געקומען צו דער בעבּא סאלַי מיט א מונזה און אים אנקען פאר דיזועה. דער יונגעראמען האט געהאט שטאלַין און האט עperfְּגנט פארוואס דער צדיק האט אים געדארט אוי פיניגן און אנטריניקען צו באקומוון זיין ישועה? האט אים דער בעבּא סאלַי געגעטperfְּרט מיט ליבשאפט און געוזט: "דו בייט א עשר און א איש מכובד ממילא ענען ייינע תפילות געמייט מיט גאות, וועגן דעם גיט נישט ארייפֿ דיענע תפילה אבער נאכן טריניקען אסאך ביזטו געווארן בתכליית השיפולות ממילא וועגען ייינע תפילות ארייפֿגעאנן צום כסא חכבוד און בית געהאלפֿן געווארן". עצקת היד ווער עס האלט זיך קלִיַּין, תשביב, הערט זיך צו דער איזיבערשטער, לתושיען, און ער העלפֿט. המיל'ין

בכי דער הייליגער בעבא סאל' זצ'ל איז געkomען א פאר פאלק וואס האבן נישט זוכחה געווען צי קנדער א לעגענערע צייט און דער מאן איז אריינגעגןגען צום בעבא סאל', וואס הערט איזס זיין בקשא און ער נעמט ארטיס א פלאש אראק, איז באנדסען, און ניט פאר דער יונגענדמאן א גלאז, וואס מיאכט א ברכה, און ער טרינקען נאר אביסל פון כומ, אבער דער בעבא סאל' הייסט אים איסטרינקען דעם גאנצן כומ, בלית ברירה טרינקען ער דאס איזס, און ער בעבא סאל' נעט דעם און פילט דאס אן וויטער מיט אראק און ער הייסט אים טרינקען די גאנצע כומ און אויז ניט דאס אן בי דער יונגעראמאן זאנט ער קען שיין נישט! שרייט אים און דער בעבא סאל': "וילסט געהאלפֿן ווערטן זאלסטען טרינקען, און אויב דו ווילסט גײַ, קענסטו גײַ, איך צוינונג דיר נישט!" דער יונגעראמאן האט פארשטיינגען או מיט דעם טרינקען וועט ער געהאלפֿן ווערטן און זאנט ער וועט טרינקען בי מסורת נפש, און אויז האט ער געטראונקען בי ער איז אראפֿגעפֿאלן אויף די ערעד פון רוב שכירות. יעצת זאנט אים דער בעבא סאל' זאג וועגן וואס בייזטו געקומען? און דער יונגעראמאן

ד. שענסטע מתנה פאר פורים

4403 16 Ave Brooklyn, NY 11204 USA. 718-438-8414, 718-633-5500 T/F. Hours are 11-7:30 Fri till 1:30. To receive parades: send to: pardesrehuah1@gmail.com or

אשען גאנז באקזטונג זיין דער גוונגען וולונטער לישראָם
אַדְבָּר אַזְּמָנָה <http://hadatot.info/gilyonot.aspx> --